

Bhagavad-gītā

~ 09 ~

”Korkeimman henkisen tiedon yhteys”

Alkuperäiset sanskrit-säkeet, käänös ja pohdinnat

• Mādhavānanda, 17.07.2007 •

~o)O(o~

Bhagavad-gītān yhdeksäs kappale käsittelee korkeinta henkistä tietoa, korkeimman suhdetta ilmentyneeseen maailmaan, läsnäoloa siinä ja samanaikaista siitä riippumattomuutta. Kappale käsittelee myös tilapäisen uskonnon tuloksia, palvojan luonnetta, antaumusta ja dharman toimintaa.

~o)O(o~

*śrī-bhagavān uvāca
idam tu te guhyatamaṁ pravakṣyāmy anasūyave |
jñānam vijñāna-sahitam yaj jñātvā mokṣyase 'śubhāt || 1 ||*

Mahtava herra lausui: ”Tämän luottamuksellisimman kerron sinulle koska olet vailla paha tahtoa, tiedon ja oivalluksen jotka ymmärtäen vapaudut pahasta.”

Syvä henkinen tieto puhkeaa kukkaansa puhtaan sydämen maaperällä; pyhän tiedon siemenet kylvettäköön kasvuvoimaiseen maahan. Henkisestä tiedosta seuraava jumalainen oivallus vapauttaa tietoisuuden kaiken pahan juuresta, lumouksesta tietämättömyyden harhan, joka on sielun sitonut materian maailmaan iankaikkisista ajoista.

*rāja-vidyā rāja-guhyam pavitram idam uttamam |
pratyakṣāvagamaṁ dharmyam susukham kartum avyayam || 2 ||*

”Tietojen aatelia ja salaisuuksien valtias on tämä, puhdasta ja korkeinta dharman tietoa joka antaa suoralla havainnolla ymmärryksen, jonka toteutus on riemukkaan sujuvaa ja joka on katoamatonta.”

Puhdas henkinen tieto poistaa tietämättömyydestä syntyneet tietoisuuden peitteet antaen suoran kokemuksen henkisen todellisuuden luonteesta. *Dharma* viittaa henkisen tiedon käytännön toteutukseen, oikeaan toimintaan. Korkeimman henkisen tiedon toteutus on mutkatonta ja onnen täyttämää, sen suomat henkiset tulokset ovat katoamattomia.

*aśraddadhānāḥ puruṣā dharmasyāsya parantapa |
aprāpya mām nivartante mṛtyu-saṁsāra-vartmani || 3 ||*

”Jotka eivät tähän dharmaan luota, oi vihollisten tuho, palaavat minua saavuttamatta kuoleman kiertokulun tielle.”

Salaisin henkinen tieto käsittelee korkeimman ikuista luonnetta ja tämän saavuttamisen menetelmää. *Dharman* tietoa epäilevät jatkavat taivaltaan syntymän ja kuoleman ikuisessa kiertokulussa tätä lausahdusta seuraavan suuren viisauden hyödyt haaskaten. Luottamus *dharman* tietoon syntyy sen totuuden kokemisesta teorian muuttuessa havaituksi käytännön sovelluksen keinoin.

*mayā tatam idaṁ sarvaṁ jagad avyakta-mūrtinā |
mat-sthāni sarva-bhūtāni na cāhaṁ teṣv avasthitaḥ || 4 ||*

”Ilmentymättömässä muodossani katan koko tämän kosmoksen; minuun ovat sijoittuneet kaikki olennot, mutta minä en ole heissä.”

Kaikki olennot ovat osia korkeimman ilmentymistä, näin ollen lähtökohtaisesti ikuisesti tässä läsnä. Korkein itse ei kuitenkaan ole näihin sidoksissa vaan ikuisesti riippumaton, niin olevan kuin olemattomankin tuolla puolen.

*na ca mat-sthāni bhūtāni paśya me yogam aiśvaram |
bhūta-bhṛn na ca bhūta-stho mamātmā bhūta-bhāvanaḥ || 5 ||*

”Luomuksen olennot eivät myöskään ole minussa — katso vain jumalaista mahtiani! Olen olentojen ylläpitäjä ja heidän luojansa, mutta itsessäni en ole heihin sijoittunut.”

Kaikkiällä vallitseva korkein on olemassaolon tyysija, siten kaiken olevan sija; ei kuitenkaan olevaan muun olevaisen tavoin yhteydessä kuten vesi astiassaan. Jumalaisessa mahdissaan korkein on sekä läsnä ilmentymissään että niistä iäti irrallaan. Hänen ei liioin tarvitse itse toimia olemassaolon kulun turvatakseen; kaikki tämä tapahtuu automaattisesti hänen todellisuutta luovan toiveensa välityksellä.

*yathākāśa-sthito nityaṁ vāyuḥ sarvatra-go mahān |
tathā sarvaṇi bhūtāni mat-sthānīty upadhāraya || 6 ||*

”Kuten tuuli on ikuisesti taivaaseen sijoittunut, tämä suuri kaikkialle kulkeva, samoin kaikki elävät olennot ovat minuun sijoittuneet — ajattele siitä näin.”

Taivaan tyhjiys on tuulen tyysija, kaikkiällä kulkevalle tuulelle tilan antaja; tyhjiys ei kuitenkaan ole kosketuksissa tuuleen, ei tuulen vaikutuksen piirissä tai siitä riippuva. Vertauskuvat tuovat käsityskyvyn ylittävän korkeimman luonteen inhimillisen ymmärryksen pariin, kokemustemme viitekehukseen.

*sarva-bhūtāni kaunteya prakṛtiṁ yānti māmikāṁ |
kalpa-kṣaye punas tāni kalpādau viśṛjāmy aham || 7 ||*

”Oi Kuntin poika, aikakauden päättyessä kaikki olennot saapuvat luontooni, aikakauden alkaessa ilmennän ne uudelleen.”

Maailmankaikkeus kulkee ikuisissa luomisen, ylläpidon ja tuhon sykleissä. Ajan päättyessä olevan kertyessä kasaan ainoastaan korkein on ilmentynyt; luonto ilmentymineen on keriytynyt hänen olemukseensa uutta ajan alkua ja ilmentymien jatkumoa odottamaan.

*prakṛtiṃ svām avasṭabhya visrjāmi punaḥ punaḥ |
bhūta-grāmam imam kṛtsnam avasām prakṛter vaśāt || 8 ||*

”Luonto lepää itsessäni, ilmennän sen kerta toisensa jälkeen. Kaikki nämä olevat ilmentymät kulkevat itsestään luonnon vallassa.”

Luonto eli *prakṛti*, olemassaolon feminiiniperiaate, lepää korkeimman eli *puruṣan*, olemassaolon maskuliiniperiaatteen, olemuksessa. *Śakti* ja *śaktimān*, toisistaan eroamattomat energia ja energian lähde, aikaansaavat vuorovaihdollaan moninaisuuden jakautumattoman absoluutin olemassaolossa. Korkein itse ei työllistä itseään maailman kulun asioilla; tämä kaikki tapahtuu omalla painollaan hänen lukuisten energioidensa välityksellä.

*na ca mām tāni karmāṇi nibadhnanti dhanañjaya |
udāsīnavad āsīnam asaktaṃ teṣu karmasu || 9 ||*

”Eivät liioin näiden toimet sido minua, oi rikkauksien valloittaja; toiveettoman tavoin olen vailla kiintymystä näihin toimiin.”

Luonnon kierto kulkee kulkuaan korkeimman toiveesta; korkein ei kuitenkaan ole luonnon kulun toimiin kiintynyt. Kiintymys toiminnan tuloksiin sitoo tietoisuuden toiminnan kahleisiin, loputtomaan *karman* pyörään. Kaiken käsittävällä korkeimmalla ei ole ulkoisia kohteita joihin kiintyä, kaikki on lähtökohtaisesti sekä hänen että hänessä, ei mikään mennyt, oleva tai tulevakaan ole hänen olemassaolonsa ulottumattomissa.

*mayādhyakṣeṇa prakṛtiḥ sūyate sa-carācaram |
hetunānena kaunteya jagad viparivartate || 10 ||*

”Ohjauksessani luonto ilmentää liikkuvan ja liikkumattoman; tämän johdosta, Kuntin poika, maailma jatkaa kiertoaan.”

Vailla korkeimman välillistä läsnäoloa tuntemaamme kaikkeutta kasveineen, eläimineen ja lukemattomine luonnon ilmentymineen ei olisi olemassa. Luonto eli *prakṛti* on korkeimman aineellisen maailman kierrosta vastaava energia.

*avajānanti mām mūḍhā mānuṣīm tanum āśritam |
param bhāvam ajānanto mama bhūta-maheśvaram || 11 ||*

”Eivät ymmärrä hämmentyneet minua omaksuessani ihmiskehon, tietämättömiä ylhäisestä luonteestani kaiken olevan suurena valtiaana.”

Kautta aikain korkein on ilmestynyt ja tulee ilmestymään eri *avatārojen* hahmossa maailman järjestyksen palauttaakseen ja *dharman* ikuista viisautta opettaakseen. Ymmärryksessään hämmentyneet, jumalaista tietoa vaille olevat, eivät ymmärrä korkeimman ihmishahmon jumalaista luonnetta vaan pitävät häntä kaltaisenaan.

*moghāsā mogha-karmāṇo mogha-jñānā vicetasah |
rākṣasīm āsurīm caiva prakṛtim mohinīm śritāḥ || 12 ||*

”Turhia tavoitteensa, turhia tekonsa, turhaa tietonsa hämmentyneiden, jotka ottavat harhaisina suojansa pirullisesta ja hedonistisesta luonnosta.”

Viimekädessä merkityksettömiä ovat kaikki teot niiden, jotka harhaisen ymmärryksen vallassa elävät itsekeskeistä materialismia, hedonismia ja ateismia täyttämään elämää. Kaikki heidän tavoitteensa, tekonsa ja tietonsa yksinomaan sitovat heitä syvemmälle *samsaran* kahleisiin tuomatta heitä lähemmäs henkisen tiedon valaisemaa ihmiselämän päämäärää.

*mahātmānas tu mām pārtha daivīm prakṛtim āśritāḥ |
bhajanty ananya-manaso jñātvā bhūtādim avyayam || 13 ||*

”Mutta suuret sielut, oi Pṛthān poika, ottavat suojansa jumalaisesta luonnosta, palvovat keskittynein mielin tietoisina olemassaolon ainaisesta alusta.”

Totuuden ymmärtävät, ikuisen jumalyhteytensä tiedostavat, tuovat itsensä jumalaisen olemassaolon pariin tehden *dharmasta*, tämän henkisen tiedon käytännön toteutuksesta, elämäntapansa. Jumaluus on luomisen, ylläpidon ja tuhon ikuinen, katoamaton lähde.

*satatam kīrtayanto mām yatantaś ca dṛḍha-vratāḥ |
namasyantaś ca mām bhaktyā nitya-yuktā upāsate || 14 ||*

"Aina minusta laulaen, päättäväisesti ponnistellen ja minua antaumuksella kunnioittaen he ovat alati omistautuneet palvelukseeni."

Dharma on korkeimmalle omistautunutta elämää. *Dharman* toteutuksen tulee olla jatkuvaa, sillä *dharma* on sekä henkisen tiedon luonnollinen toiminto että sen kehittämisen ja ylläpidon menetelmä. Korkeimmalle osoitettu rakastava antaumus sen toimineen on *dharman* teistä toivotuin.

*jñāna-yajñena cāpy anye yajanto mām upāsate |
ekatvena pṛthaktvena bahudhā viśvato-mukham || 15 ||*

"Toiset palvovat minua tiedon avuin, toiset uhritoimituksin, monin tavoin ykseydessä, monimuotoisuudessa ja maailman hahmossa."

Edellämainitun antaumuksen ohella *dharman* tiellä korkeinta tämän eri muodoissa palvovat myös hahmottomasta absoluutista ja ykseydestä tietoa kehittävä *jñānī* ja eri jumalille tai korkeimman maailmankaikkeuden hahmolle töidensä hedelmistä uhraavat *karmī*

*aham kratur aham yajñaḥ svadhāham aham auśadham |
mantra 'ham aham evājyam aham agnir aham hutam || 16 ||*

"Olen rituaali, olen uhritoimitus, olen uhri, olen parantava yrtti; olen mantra, olen varmastikin uhrivoi, tuli ja uhraus."

Säkeissä 16-19 Kṛṣṇa kuvailee itseään kaiken olemassaolon sisältävänä totuutena, sen syntyjuurena, tuhona ja eri periaatteina. Hän on rituaalin tarpeiston elementit ilmentävä alkusyy, hän on luonnon kolmen perusenergian välityksellä kaiken toiminnan ohjaaja, hän on mantralle ja parantavalle yrtille hyvän vaikutuksen antava periaate.

*pitāham asya jagato mātā dhātā pitāmahaḥ |
vedyam pavitram omkāra ṛk sāma yajur eva ca || 17 ||*

"Olen tämän kosmoksen isä, äiti, ravitsija ja isoisa; olen tiedettävä, puhdistava, Om-tavu, ja varmasti myös Ṛg-, Sāma- ja Yajur-veedat."

Hän on kosmokselle elämän siemenen ja raaka-aineet antanut isä, hän on kosmoksen tyyssijana kohdun antava äiti. Hän on kaiken ravitsemuksen antaja sekä ravinnon periaate, hän on kosmoksen moninaisuuden järjestäjän,

luojajumala Brahmān luoja. Hän on kaiken tiedon lopullinen kohde, kaiken puhtaaksi tekevän puhdistava periaate, sekä mantrojen juurella oleva universaali Om-tavu että hymnejä ja viisautta sisältävät Veeda-kirjat.

*gatir bhartā prabhuḥ sākṣī nivāsaḥ śaraṇam suhṛt |
prabhavaḥ pralayaḥ sthānam nidhānam bijam avyayam || 18 ||*

”Olen päämäärä, suojelija, hallitsija, todistaja, asuinsija, suojapaikka ja sydänystävä; olen luomus, tuho, perusta, alusta, katoamaton siemen.”

Hän on kaiken lopullinen määränpää, kaiken suojelija ja hallitsija, jokaisen sydämessä asuva hyvän ja pahan toiminnan todistaja, paikka jossa kaikki sijaitsee, häneen suojautuneiden auttaja, jokaisen ikuinen hyvän tekijä. Hän on luomuksen ja tuhon syy, sekä kaikelle tilan antaja että tila jolle kaikki rakentuu, kaiken lopullinen ja ikuinen alkusyy.

*tapāmy aham aham varṣam nigrhṇāmy utsṛjāmi ca |
amṛtam caiva mṛtyuś ca sad asac cāham arjuna || 19 ||*

”Annan lämmön, pidätän ja suon sateen; oi Arjuna, olen kuolemattomuus ja varmastikin myös kuolema, olen niin ikuinen kuin katoavakin.”

Hän on kuumuuden lämmittävä periaate, luonnonilmiöiden kuten sateiden ja kuivuuden lopullinen syy, niin kuolemattomuuden kuin kuolemankin aiheuttava periaate. Hän on omassa olemuksessaan ja sisäisen energiansa piirissä ikuisuus ja pysyvä, aineellisen maailman parissa ulkoisen energiansa muodossa tilapäinen ja katoava.

*traividyā mām somapāḥ pūta-pāpā
yajñair iṣṭvā svar-gatim prārthayante |
te puṇyam āsādya surendra-lokam
aśnanti divyān divi deva-bhogān || 20 ||*

”Kolmen Veedan tuntijat, Soman juojat jotka synneistä puhdistuen, uhrimenoin palvoen kaipaavat tietä kohti taivasta — nämä hurskaat saavuttavat jumalten kuninkaan maailman nauttien jumalaisessa taivaassa jumalten riemuista.”

Veedakirjojen *karma-kaṇḍa* -osiona tunnetut hymnit käsittelevät uhrimenoja eri jumalille taivaallisen maailman nautintojen saavuttamiseksi. Soma-juoma, jonka valmistamisen taito on ajan saatossa kadonnut, on pyhää jumalten

juomaa jota myös entisajan papit uhrimenojen yhteydessä täyttymykseen nauttivat. Taivas eli *svarga* käsittää aineellisen maailman nautinnon täyttämät korkeammat planeettajärjestelmät.

*te taṁ bhuktvā svarga-lokaṁ viśālam
kṣīṇe puṇye martya-lokaṁ viśanti |
evaṁ trayī-dharmam anuprapannā
gatāgataṁ kāma-kāmā labhante || 21 ||*

”Nautittuaan runsain mitoin taivaallisessa maailmassa, hurskauden ehtyessä he lankeavat kuoleman maailmaan. Näin kolmen Veedan opin seuraajat päätyvät edestakaiseen kulkuun toiveitaan tavoitellessaan.”

Maailmassa, joka itsessään kulkee luomisesta tuhoon, ei varmastikaan pysyvää olotilaa ole. Näin ollen myös pitkän taivaallisen elämän saavuttaneet palaavat hurskautensa ansiot nautittuaan hyvän ja pahan maailmaamme valintojen pariin, uutta tulevaisuutta rakentamaan. Maailmallisia toiveitansa tavoitteleva jatkaa syntymän ja kuoleman kiertokulkuaan.

*ananyās cintayanto mām ye janāḥ paryupāsate |
teṣāṁ nityābhīyuktānām yoga-kṣemaṁ vahāmy aham || 22 ||*

”Jotka minua palvovat yksinomaisella huomiolla näin alati omistautuneina, kaiken heidän tarvitsemansa minä tuon.”

Jotka ymmärtävät korkeimman kaiken tyssijana ja jokaisen ylläpitäjänä häneen luottaen ja häntä yksinomaan palvoen, näille korkein henkilökohtaisesti järjestää kaiken jumalaiseen elämään tarvittavan. Nämä suuret sielut ymmärtävät kaiken kulkevan korkeimman tahdon mukaisesti eläen kiitollisina kaikesta kohtaamastaan.

*ye ‘py anya-devatā-bhaktā yajante śraddhayānvitāḥ |
te ‘pi mām eva kaunteya yajanty avidhi-pūrvakam || 23 ||*

”Muille jumalille omistautuneet, jotka näitä luottamuksella palvovat, palvovat myös minua, oi Kuntin poika — mutta väärin tavoin.”

Koska korkein on myös jumalten lähde, eri jumalten palvojat palvovat viime kädessä ainoastaan korkeinta. Heidän palvontansa menetelmä ei kuitenkaan ole toivottava, sillä se ei tähtää ikuisen jumalyhteyden saavuttamiseen vaan tilapäisen maailman pilaantuviin hedelmiin. Vanhan maailman kulttuureissa

palvottiin monenlaisia jumalia; nykymaailmassa palvotaan ja ihailaan jumalten asemaan korotettuja periaatteita ja hahmoja — rahaa, valtaa ja mainetta, näitä saavuttaneita henkilöitä.

*aham hi sarva-yajñānām bhoktā ca prabhur eva ca |
na tu mām abhijānanti tattvenātaś cyavanti te || 24 ||*

”Varmastikin minä olen niin kaikkien uhrien nauttija kuin hallitsijakin. Totuudestani tietämättömyyden vuoksi he lankeavat tähän maailmaan.”

Uhrien oikeutettu nauttija ja hallitsija on varmastikin hän, joka on aikaansaanut niin uhrimenon ainekset, uhrimenon periaatteen, uhrimenon toimittajan kuin toiminnankin. Joka ymmärtää kaiken takana olevan korkeimman saavuttaa tämän korkeimman; joka näkee tilapäisen maailman ilmiöt jatkaa maailmassa kulkuaan.

*yānti deva-vratā devān pitṛn yānti pitṛ-vratāḥ |
bhūtāni yānti bhūtejyā yānti mad-yājino ‘pi mām || 25 ||*

”Menevät jumalten palvojat jumalten luo, menevät esi-isien palvojat esi-isäin luo, menevät henkien palvojat henkien luo, ja minun palvojani tulevat luokseni.”

Toiveidensa ja ajatustensa kohteen mukaisesti kukin saavuttaa seuraavassa elämässään määrätyn päämäärän. Jumalten palvojat saavuttavat näiden asuinsijat taivaallisessa maailmassa, esi-isien palvojat matkaavat näiden luo, henkien palvojat siirtyvät hengiksi henkien joukkoon. Ikuisen päämäärän saavuttavat he, jotka Kṛṣṇaa, ikuista korkeinta, antaumuksella palvovat.

*patraṁ puṣpaṁ phalaṁ toyaṁ yo me bhaktyā prayacchati |
tad aham bhakty-upahṛtam aśnāmi prayatātmanaḥ || 26 ||*

” Joka minulle antaumuksella lehden, kukan, hedelmän tai vettä antaa, tämän puhdassieluisen antaumuksen lahjasta nautin.”

Palvonnan ydinantina on puhtaan sydämen antaumus jolle toissijaisia Kṛṣṇalle tarjotut asiat ovat. Lehtiä, kukkia, hedelmiä ja vettä on varmastikin kaikille saatavilla; jolla enemmän, hän tarjotkoon enemmän. Antaumuksella tarjottavan asian tulee olla puhdas, myös palvojan tulee olla puhdas niin sisäisesti kuin ulkoisestikin — puhtauden kautta lähestymme jumalaista olemassaoloa.

*yat karoṣi yad aśnāsi yaj juhoṣi dadāsi yat |
yat tapasyasi kaunteya tat kuruṣva mad-arpaṇam || 27 ||*

”Mitä teetkin, mitä syötkin, mitä uhraatkin, mitä lahjoitatkin, mitä itsekuria teetkin, oi Kuntin poika — tee se minulle omistaen.”

Koska kaiken juurella on korkein, kaikki elämän toimet voidaan oikein toteutettuna tälle omistaa. Teot suoraan, tai välillisesti niiden tulokset, voidaan omistaa Kṛṣṇalle. Ruoka voidaan valmistaa alttarilla tarjottavaksi ennen ateriointia. Lahja voidaan antaa Kṛṣṇan palvelukseen tai muistaen hänen yhteytensä lahjan kohteeseen. Itsekuri tehtäköön henkisen päämäärän saavuttamiseksi.

*śubhāśubha-phalair evaṁ mokṣyase karma-bandhanaiḥ |
sannyāsa-yoga-yuktātmā vimukto mām upaiṣyasi || 28 ||*

”Täten vapaudut hyvistä ja huonoista tuloksista, karman kahleista; kieltämyksen joogaan itsesi antaneena, täydellisen vapautuneena tulet minut saavuttamaan.”

Omien tarkoituserien tai tilapäisen maailman henkilöiden vuoksi tehty toiminta sitoo tekijänsä työn kahleisiin, ylimaallisen korkeimman vuoksi tehty toiminta nostaa tekijänsä *karman* tuolle puolen. Itsekkäistä tarkoituseristä luopumista kutsutaan todelliseksi kieltämykseksi, jumalkeskeiseen maailmankuvaan siirtyminen johtaa täydelliseen vapautukseen ja jumalan saavuttamiseen.

*samo ‘haṁ sarva-bhūteṣu na me dveṣyo ‘sti na priyaḥ |
ye bhajanti tu mām bhaktyā mayi te teṣu cāpy aham || 29 ||*

”Tasavertainen olen kaikille olennoille, kukaan ei minulle ole vihattu tai rakas; jotka minua palvovat antaumuksella ovat minussa, kuten myös varmastikin minä heissä.”

Korkeimmalla ei ole mieltymyksiä elävien olentojen suhteen — jokainen sielu on peruspotentiaaliltaan tasavertainen, vaikka olisivatkin päätyneet eri henkisen evoluution vaiheisiin kierrettyään *samsarassa* ikimuistoisista ajoista. Jotka Kṛṣṇaan antaumuksen kautta luovat yhteyden ovat sen johdosta lähtökohtaisesti läsnä hänessä, kuten myös hän antaumuksen viehättämänä heissä; tämä on rakastavan kanssakäymisen ikuinen periaate.

*api cet sudurācāro bhajate mām ananya-bhāk |
sādhur eva sa mantavyaḥ samyag vyavasito hi saḥ || 30 ||*

”Jos jopa pahimpien tekojen tekijä palvoo minua yksinomaisesti tulee häntä kunnioittaa pyhän henkilön tavoin, sillä hän on varmastikin täysin minulle omistautunut.”

Ei ole pyhimystä joka ei joskus olisi syntiä tehnyt, ei liioin syntistä joka ei voisi pyhäksi tulla. Yksilön nykytilanteeseen katsomisen sijaan on syytä katsoa hänen vilpittömiä ja päättäväisiä pyrkimyksiään. Mikäli henkilön pyrkimykset ovat pyhät ja puhtaat, tulee häntä kunnioittaa pyhän tavoin. Joka pyhän miehen kaavussa tekee tietoisesti ja toistaen väärin tähän jalomieliseen periaatteeseen vedoten, häntä vääryydestään pelastamassa ei ole kukaan.

*kṣipram bhavati dharmātmā śaśvac-chāntim nigacchati |
kaunteya pratijānīhi na me bhaktaḥ praṇaśyati || 31 ||*

”Pian hän täyttyy dharmalla, saavuttaa pysyvän rauhan; oi Kuntin poika, tee tietynsi ettei palvojani koskaan turmioon joudu.”

Yksinomaisen henkisen tiedon ja oikean toiminnan voima puhdistaa sydämen tuota pikaa, jopa väärintekijöistä suurin voi oikeellisen toiveen herätessä täydellistää elämänsä ja saavuttaa pysyvän rauhan. Joka Kṛṣṇaan suojautuu, tästä Kṛṣṇa varmastikin huolehtii loppuun saakka — Arjuna tästä maailmalle todistakoon, hän on Kṛṣṇan läheinen ystävä ja tämän tuntija, tälle rakas ja omistautunut.

*mām hi pārtha vyapāśritya ye ‘pi syuḥ pāpa-yonayaḥ |
striyo vaiśyās tathā śūdrās te ‘pi yānti parām gatim || 32 ||*

”Oi Pṛthān poika, he jotka minuun suojautuvat — olivat sitten alhaisista perheistä, naisia, liikemiehiä tai työläisiä — myös he kulkevat korkeimpaan päämäärään.”

Elämän korkein päämäärä on saavutettavissa riippumatta yksilön lähtökohdista. Vanhassa Intian kulttuurissa alhaisyntyisiä pidettiin kelvottomina Veedojen uhritoimituksiin, naiset olivat toisinaan vallitsevien sukupuoliroolien ja koulutuksen puutteensa johdosta kykenemättömiä moniin yhteiskunnan toimiin. Liikemiehet olivat usein rahan ahneuden houkuttamana vilpillisiä, työläiset vähät välittivät muusta kuin elantonsa ansaitsemisesta. Näistä vaivalloisista lähtöasetelmistä huolimatta jokaisella on mahdollisuus

täyden jumaloivalluksen saavuttamiseen, sillä henkinen kasvu ei ole aineen häilyville muodoille alisteista.

*kim punar brāhmaṇāḥ puṇyā bhaktā rājarṣayas tathā |
anityam asukhaṁ lokam imaṁ prāpya bhajasva mām || 33 ||*

”Mitä sitten sanoa hurskaasta papistosta, palvojistani tai pyhistä kuninkaista? Tultuasi tilapäiseen, onnettomaan maailmaan, omistaudu palvelukseeni.”

Jos tämä on mahdollista jopa vähäisemmistä lähtökohdista, mitä sitten sanoa hurskaasta papistosta jonka elämä on Veeda-hymnien ja henkisen viisauden täyttämää, pyhistä kuninkaista jotka hallitsevat oikeudenmukaisesti *dharman* periaatteita varjellen, tai palvojistani jotka ovat minulle kaikkensa omistaneet. Ikuinen henkinen viisaus ja onni on antaumuksen tiellä saavutettavissa; mikset hyödyntäisi ihmiselämäsi tilapäisyyden maailmassa, joka häilyvän luonteensa vuoksi on täynnä murhetta.

*man-manā bhava mad-bhakto mad-yājī mām namaskuru |
mām evaiṣyasi yuktvaivam ātmānam mat-parāyaṇaḥ || 34 ||*

”Ajattele minua, tule palvelijakseni, palvo minua, osoita kunnioitustasi minulle; näin minuun yhteyden luoneena sielusi on löytänyt minusta suojansa.”

”Omista kehosi ja mielesi kaikin tavoin minulle; täysin omistautuessasi saavutat viiveettä yhteyden kanssani. Ajattele aina minua, olemme ikuisesti yhdessä. Tule palvelijakseni, palvele minua rakkaudella joka valloittaa minut. Palvo minua sydämesi tuntein, palvo asioin jotka minua ilahduttavat. Esitä sydämesi toiveet rukouksin, kevennä sydämesi ylpeyden taakasta minulle kumartaen. Näin tulet aina olemaan luonani.”

- Tähän päättyy Bhagavad-gītān yhdeksäs kappale. •